

№6 (35) 17 травня 2016

ЗМІСТ

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА.....	1
ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА.....	2
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНА	2
ЕКОНОМІКА.....	4
ЕНЕРГЕТИКА.....	4
СОЦІОЛОГІЯ.....	5
ПОДІЇ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА.....	6

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА

ВИБОРИ НА ДОНБАСІ: ПАСТКА ДЛЯ ЄВРОПИ

Захід збільшує тиск на Україну, змушуючи до швидкої організації виборчої кампанії на сході країни. На початку березня на зустрічі нормандської четвірки обговорювалася офіційна ініціатива Німеччини, яка головує в ОБСЄ, про проведення виборів на Донбасі в першій половині цього року. У квітні, під час візиту до Москви, глава французького МЗС Жан-Марк Ейро заявив про те, що Україна в першому півріччі повинна внести зміни до Конституції про спеціальний статус Донбасу і «поправки про виборчий процес на Донбасі».

Спираючись на такий західний тиск на Київ, російська делегація на чолі з Б.Гризловим у рамках контактної групи вже підготувала свій варіант «дорожньої карти» з реалізації «Мінська-2», який передбачає виконання політичних пунктів домовленостей вже у першому півріччі (!). Аналогічний варіант «дорожньої карти» підготували і «днрівці» на чолі з Д.Пушиліним. При цьому зовсім не випадково ватажки «ДНР-ЛНР» перенесли вибори з квітня на 24 липня 2016 року. Фактично тиск на українську сторону відбувається з трьох напрямів і, очевидно, посилюватиметься.

Для Києва неможливим є проведення будь-яких поспішних «експрес-виборів». У такому випадку до України легально імплантується підконтрольна Кремлю терористичне мілітаризоване утворення зі всіма квазідержавними метастазами, що

розрослися за два роки. Адже в одній лише «ДНР» налічується 20 «міністерств», «народні ради», «ради міністрів», «прокуратури», «центробанки», «верховні суди». Сюди варто додати всілякі профспілки, друковані й електронні ЗМІ, псевдосупільні проросійські організації — такі як, наприклад, багатотисячна «Донецька республіка».

При цьому, два армійських 40-тисячних корпуси озброєних до зубів бойовиків перетворюються на «народну міліцію», підпорядковану російським силовикам. Які після відведення українських військ і зняття блокувань розповзаються по всій Україні, разом з мережею диверсійно-розвідувальних груп, густою резидентурою ФСБ, ГРУ, СВР і парамілітарними напівкримінальними структурами, створеними «ДНР-ЛНР». Формування бойовиків масово інфікують країну і підготують «російську осінь» у Новоросії.

Тоді стає реальністю повномасштабний гарячий конфлікт і дезінтеграція країни з непередбачуваними наслідками. І в центрі Європи замість терористичного анклав «ДНР-ЛНР», ізолюваного нині 69-тисячним українським армійським угрупованням, виникне величезна (розміром з Іспанію) кризова зона, яка може швидко перетворитися на «міграційний вулкан».

Ось це буда відплата за «електоральні ініціативи» Ф.Штайнмаєра. Це гігантська пастка для Європи, де виграє лише одна сторона, яка живою силою, зброєю і фінансами підтримує бойовиків і всупереч усьому не вважає себе стороною конфлікту.

Виходячи з такого сценарію, Захід має бути зацікавлений у «глибокому заморожуванні» конфлікту на Донбасі і налаштований на тривалий, важкий процес політичного врегулювання. Це безпечніше і дешевше, ніж підштовхувати Київ до непередбачуваних і авантюрних виборів на окупованих територіях з драматичними для всього континенту наслідками. Доцільніше «заморозити» Донбас і одночасно «розморозити» нормандський процес, розширити переговорний формат, шукати нові шляхи і варіанти врегулювання, як у рамках Мінських угод, так і зовні.

Повна версія [ТЕКСТУ](#)

Співдиректор програм зовнішньої
політики та міжнародної безпеки
Центру Разумкова
Михайло ПАШКОВ

РОСІЙСЬКА ПРОПАГАНДА: УКРАЇНА ЗНОВУ ЗМІНИЛА СІРІЮ?

Активна фаза інформаційної агресії Росії по відношенню до України почалася восени 2013 року напередодні Вільнюського саміту (на якому спочатку планувалося підписання Угоди про асоціацію між Україною і ЄС).

Російська пропаганда за два роки інформаційної агресії сформувала стійкий негативний стереотип про сусідню державу. Для простого росіянина Україна — країна, де:

а) «за допомогою Заходу відбувся антиконституційний переворот і до влади прийшли бандерівці, що розпочали геноцид російськомовного населення і братовбивчу громадянську війну»;

б) «русофобська київська влада проводить каральну операцію проти повстанців Донбасу»;

в) «вороги Росії втягують Україну в ЄС і НАТО всупереч бажанню її народу»;

г) «Україна — держава, що не відбулася, і без Росії її чекає деградація і розпад».

Такі стереотипи, які нав'язує російська влада через підконтрольні ЗМІ, виявилися набагато ефективнішими руйнівниками контактів між двома народами.

В опублікованій нещодавно щорічній Доповіді Freedom House наголошується, що Росія стала

«новатором сучасної державної пропаганди» і підсилювала маніпуляції ЗМІ «в геополітично значимих питаннях політики з сусідніми державами». Автори доповіді відзначають «переорієнтацію дезінформаційної машини» РФ з України на Сирію. Хоча, як видно, ця сама «машина» Україну зовсім не забуває.

Складно сказати, коли і як у Росії відбудеться протверезіння і похмілля від агресивної антизахідної зовнішньої політики, пафосних імперських цінностей,

ідеології «обложеної фортеці», силового домінування на пострадянському просторі і самогубного ізоляціонізму.

За минулі два роки внаслідок як військової, так і інформаційної агресії Росії відбувся глибинний «ментальний розрив», виникла прірва відчуження, недовіри і ворожості між громадянами України і Росії.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Михайло ПАШКОВ

Внутрішня політика

ПОТРІБНО ОБМЕЖУВАТИ ПОВНОВАЖЕННЯ ДЕПУТАТІВ, ЯКІ ПОРУШУЮТЬ ДИСЦИПЛІНУ В ПАРЛАМЕНТІ

Будь-які заходи, які допоможуть налагодити дисципліну в сесійному залі, змусять депутатів брати участь у пленарних засіданнях і виконувати їхні прямі обов'язки, можуть бути корисні.

При введенні системи штрафів, частина депутатів це взагалі не помітить, але для іншої — це буде відчутно.

Дієвішими були би заходи, які б через прогули позбавляли депутатів можливості брати участь у засіданнях і формувати депутатські запити і звернення. Таким чином, прогульники були б обмежені у правах, якими вони користуються у своїй депутатській діяльності, зокрема для просування своїх інтересів. Це би мало сильніший на них вплив, ніж позбавлення частини зарплати.

Депутати прогулюють засідання, тому що ставляться до роботи в сесійному залі як до чогось дурного. Головною для них є можливість користуватися іншими депутатськими повноваженнями для лобювання і просування власних інтересів.

Також нинішня Верховна Рада через особливості свого формування має дещо перехідний характер, оскільки політичні партії, які формували цей парламент, можливо, у наступній виборчій кампанії брати участь не будуть — нема шансів на проходження. Або взагалі зміниться виборча система.

Не всі депутати відчують зв'язок між партійною дисципліною (якщо вони обиралися за партійними списками) і своєю структурою. Там, де цей зв'язок сильніший, більше депутатської дисципліни. Якщо йдеться про депутатські групи чи депутатів, які обиралися в мажоритарних округах, то такий зв'язок слабший.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора -
директор політико-правових
програм Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО

Національна безпека і оборона

ОБСЄ НАРАЗІ НЕ МОЖЕ ВІДПРАВИТИ НА ДОНБАС ЕФЕКТИВНИЙ ЗБРОЙНИЙ КОНТИНГЕНТ

Президент Петро Порошенко заявив, що найближчим часом буде ухвалено рішення про створення та розгортання на Донбасі збройної поліцейської місії ОБСЄ.

Проте імовірність уведення поліцейської місії ОБСЄ на Донбасі на озвучених Президентом Петром Порошенком умовах близька до нуля. Проблеми почнуться ще на етапі її затвердження, оскільки для реалізації ідеї знадобиться згода Ради Безпеки ООН, отримати яку практично неможливо. Але навіть якщо дадуть згоду, виникає питання безпосередньої реалізації цієї місії: чи є у Європейського Союзу механізми для її впровадження і чи підтримають це рішення країни-члени ЄС?

Озброєна місія ОБСЄ може відіграти позитивну роль, однак після того, як буде встановлений режим повного припинення вогню, відведене важке озброєння і розпочнеться реальний процес роззброєння. До цього моменту така місія, боюся, лише повторить долю попередньої: зможе бути присутньою і спостерігати, не більше.

Тим часом, для введення повноцінної миротворчої місії на Донбасі необхідний багатонаціональний контингент чисельністю близько 50 тис. військовослужбовців. Це величезна цифра. Такої кількості військовослужбовців у розпорядженні ООН наразі немає. Його формування потребуватиме чимало часу, зусиль і готовності урядів інших країн відправити своїх військових.

Найбільша проблема полягає у тому, що інша сторона конфлікту не визнає себе такою. Боюся, що ні Україна, ні наші партнери не були достатньо наполегливими, щоб Кремль визнав себе стороною конфлікту, а його роль як третьої сили сьогодні абсолютно дестабілізуюча.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої
політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

ВІДСУТНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ СТРАТЕГІЇ СТОСОВНО ОКУПОВАНОГО ДОНБАСУ ВИКЛИКАЄ ОБУРЕННЯ

Україна не має державної стратегії стосовно відновлення контролю над окупованими територіями Донбасу: це визнають як урядовці, так і волонтери та експерти. І якщо на державному рівні пропонують розробити військово-дипломатичну стратегію повернення Донбасу, то волонтери радять зосередитися на боротьбі за жителів окупованих територій. Експерти ж радять розробляти як стратегію повернення окремих районів на сході держави, так і стратегію їхньої тимчасової ізоляції, бо ціна повернення може бути надто високою.

Звичайно відсутність державної стратегії стосовно Донбасу викликає обурення. Важко повірити, що Україна упродовж двох років конфлікту не спромоглася створити стратегію. Причому йдеться не суто про повернення Донбасу. Бо якщо ціна повернення висока — цього робити не можна. Тоді це має бути ізоляція на певний час, доки не з'являться

умови для повернення, або доки окремі райони Донецької та Луганської областей не захочуть назад. Треба виробити принципи стратегії. Військовий шлях зараз неможливий: за підтримки Росії сепаратисти здатні на серйозний опір, тож з українського боку будуть величезні жертви.

Жителям Донбасу, незалежно від їхніх уподобань, треба запропонувати іншу модель, кращу, ніж пропонує Росія. Меседжі, які наразі надходять з українського боку на окуповані території, не спрацьовують. Стратегія має передбачати врахування українських національних інтересів, а не інтересів великого бізнесу, який, зокрема, намагається зберегти торгівлю з Росією.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК

УКРАЇНА І РУМУНІЯ ПОВИННІ СПІЛЬНО ПРОТИСТОЯТИ РОСІЙСЬКОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ТИСКУ

Нещодавній візит Президента України до Румунії є важливим з багатьох причин, зокрема й із міркувань безпеки. Оскільки, крім того, що країни є сусідами, є також багато інших питань, де обом країнам потрібно розвивати співпрацю.

У відносинах між Україною та Румунією є певні дискусійні питання, що стосуються взаємних претензій щодо забезпечення прав румунської меншини в Україні. Також між країнами були територіальні суперечки стосовно острова Зміїного. Цей список можна продовжувати. Але показовим є те, що між столицями двох країн немає авіаційного сполучення. Тобто це якраз є індикатором того, що рівень двосторонніх відносин не надто високий, не відповідає тим вимогам, які повинні бути між країнами-сусідами.

Тут також варто зазначити, що для експертів, які постійно слідкують за ситуацією у цьому регіоні (особливо у контексті нинішніх подій) не є новиною, що тема Румунії як потенційного противника чи країни недружньої до України досить потужно присутня в російській інформаційній кампанії. Принаймні останніх 10 років ця ідея постійно нав'язувалася — про те, що Румунію слід сприймати як загрозу для суверенітету і територіальної цілісності України. Це робилося не випадково.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК

ОТРИМАННЯ ОБОРОННОЇ ЗБРОЇ ВІД НАТО ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ЗУСИЛЬ УКРАЇНИ

Незважаючи на заяву нового головнокомандувача Об'єднаними збройними силами НАТО в Європі Кертиса Скапарротті про необхідність надати Україні озброєння оборонного характеру, країна може його так і не отримати.

Усе залежить навіть не від НАТО, а від України. Потрібні якісь кроки, нові проекти як усередині країни, так і на зовнішньополітичній арені. Все залежить від політиків. Це дуже складне питання, чи Україна отримає озброєння від НАТО, і воно пов'язане не стільки з тим, аби не допомогти Україні, скільки зі страхом, що ця зброя може потрапити в чужі руки.

Зміна головнокомандувача Об'єднаними збройними силами НАТО в Європі може вплинути хіба що на риторику між Північноатлантичним альянсом і Російською Федерацією, а не на стосунки між цими суб'єктами.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

СТВОРЕННЯ ЧОРНОМОРСЬКОЇ ФЛОТИЛІЇ НАТО ДОЗВОЛИТЬ ВСТАНОВИТИ БАЛАНС СИЛ У РЕГІОНІ

Нещодавно Президент Петро Порошенко заявив, що Україна готова приєднатися до Чорноморської флотилії під керівництвом НАТО і створити спільну бригаду з країнами-членами Альянсу — Румунією і Болгарією.

Створення такої флотилії сприятиме появі паритетного балансу сил у Чорному морі. І, звичайно, приєднання України до такого формування виглядає цілком раціональним. Але лише в перспективі. Оскільки наразі приєднуватися до флоту НАТО нам особливо нема з чим. Наразі ми можемо взяти участь у флотилії НАТО тим, що у нас є, наприклад, український фрегат „Гетьман Сагайдачний”.

З приводу взаємовигідної співпраці причорноморських країн у цілому, то Україна, Румунія і Болгарія також розглядають можливість створення спільної військової бригади за зразком уже створеної литовсько-польсько-української бригади («ЛітПолУкрБриг»). Всередині НАТО ніхто не забороняє організовувати такі угруповання на користь регіональної безпеки. Це

веде до більшої солідарності. А якщо до цього партнерства залучаються країни, які не є членами НАТО, то це веде до підвищення рівня довіри.

Важливо, аби питання створення такої бригади не було забюрократизоване. Литовсько-польсько-українська бригада створювалася 12 років, і її створення гальмувалося бюрократичними процедурами. Збройний конфлікт України з Росією підштовхнув до прискорення темпів її створення.

Проте зараз склалася така ситуація, коли до питання створення подібного формування будуть відноситись по-іншому. Тим паче, що національні інтереси України не суперечать інтересам інших країн Причорномор'я. Ми приблизно маємо одні і ті ж погляди на загрози і способи запобігання. А це, власне, і є критерії для інтеграції.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

ВІД ПОРОЗУМІННЯ УРЯДУ І МІСІЇ МВФ ЗАЛЕЖИТЬ, ЧИ ОТРИМАЄ УКРАЇНА НОВИЙ ТРАНШ КРЕДИТУ

10 травня 2016 року в Україні розпочала роботу місія МВФ, яка планує узгодити з українським урядом програму фінансування в рамках угоди EFF, загальний обсяг якої становить 17 млрд. доларів упродовж чотирьох років.

Багато що залежатиме від того, яким буде знайомство з урядом. Спадкоємність, звичайно, є необхідною і дуже важливо, щоб переговори відбулися «у дусі взаєморозуміння». Макроекономічні показники дають надію на отримання третього траншу.

При найсприятливішому розвитку подій, кредитні кошти Україні надійдуть до середини літа.

Причому, якщо раніше немало говорилося про те, що два транші можуть об'єднати, то зараз можна реально розраховувати лише на один транш у розмірі 1,5-2 млрд. доларів.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

УКРАЇНЬСЬКА ЕКОНОМІКА ПОЧИНАЄ ПЕРЕЛАШТОВУВАТИСЯ НА НОВІ ШЛЯХИ РОЗВИТКУ

За підсумками першого кварталу 2016 року промислове виробництво показало зростання у розмірі 3,7%. За підсумками лютого 2016 року Держстат вперше за останніх 3,5 років зафіксував зростання промислового виробництва (4,9%), хоча ще в січні темпи падіння становили 1,7%.

В даному випадку варто говорити про низьку базу порівняння – якщо ми пригадаємо перший квартал минулого року то він був найбільш негативний для України. Але поволі українські підприємства знаходять нових партнерів (замість РФ) і нові ринки збуту. Напевно, можна говорити про дно, але не в тому сенсі, що падати далі нікуди, а як раз в тому, що українська економіка починає перебудовуватися на нові шляхи розвитку.

Поки що переформатування господарських механізмів відбувається досить повільно, і в світовій економіці досі зберігаються досить непевні перспективи. Зрозуміло, що для такої відкритої напівсировинної економіки, якою є українська, зовнішній чинник має у багатьох випадках вирішальне значення.

Ми вже зараз можемо спостерігати, що відбувається деяке зміцнення гривні і частково це пов'язують з тим, що покращилася кон'юнктура на світових товарних ринках, покращилися доходи експортерів.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

ПОПРИ АКТИВІЗАЦІЮ РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ РІВЕНЬ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ ЛИШАЄТЬСЯ НИЗЬКИМ

Вперше за два неповні роки в Україні збільшився оборот роздрібною торгівлі. На споживчі настрої українців вплинули уповільнення інфляції і відносний спокій

на валютному ринку. Нинішнє зростання роздрібних продажів навряд чи свідчить про поліпшення життя в країні, а радше дає підстави сподіватися на те, що найближчим часом справи в економіці не погіршаться.

Важливу роль в активізації внутрішньої торгівлі також зіграло те, що частина січневих соціальних виплат і пенсій була сплачена наприкінці грудня. Торік це було особливо помітно, враховуючи підвищення соціальних стандартів з 1 грудня. Населення отримало деяку додаткову порцію ресурсів, які використовувало на споживчі витрати у I кварталі.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

Енергетика

УКРАЇНІ ПОТРІБЕН НЕ ДЕШЕВИЙ ГАЗ, А ВИСОКІ ЗАРПЛАТИ І ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ

Встановивши нові тарифи на газ і тепло, Кабмін пішов правильним європейським шляхом.

Треба боротися не за дешевий газ, а за високі зарплати, енергоефективність і збільшення власного видобутку газу. Тобто це єдиний шлях, який може привести Україну до нормальної ситуації з газозабезпеченням і макроекономічною стабільністю.

Потрібно відкинути політичний популізм, який у нас був всі ці 25 років. Багато партій спекулювали на тарифах і фактично руйнували економіку країни, тому що населення, по суті, платило і раніше високу ціну. Лише відбувалося це за рахунок низьких зарплат, відсутності медичного обслуговування, нормальної освіти, доріг і так далі.

Рішення нового прем'єра підвищити тарифи на 100% є правильним. Поки ціни на газ не такі високі, треба цим періодом скористатися і забути взагалі про цю проблему. Переключитися на проблему не тарифів і цін, а на питання розвитку країни, на інвестиції, на абсолютно нову економічну політику.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

Дослідження проведене соціологічною службою Центру Разумкова з 22 по 26 квітня 2016 року. Було опитано 2018 респондентів віком від 18 років у всіх регіонах України, за винятком Криму та окупованих територій Донецької та Луганської областей за вибіркою, що репрезентує доросле населення України за основними соціально-демографічними показниками.

Теоретична похибка вибірки (без врахування дизайнефекту) не перевищує 2,3% з імовірністю 0,95.

Більш докладно з результатами соціологічних досліджень, проведених Центром Разумкова, можна ознайомитися на нашому сайті <http://www.razumkov.org.ua>.

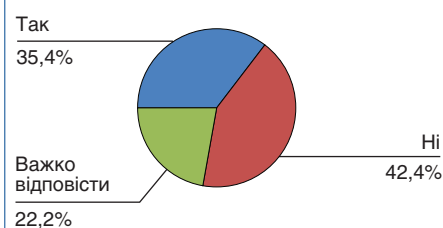
Якби вибори до Верховної Ради України відбулися у найближчу неділю, яким був би Ваш вибір, якби у виборах брали участь такі партії?
% опитаних

	% усіх опитаних	% тих, хто збирається взяти участь у виборах
Партія "Опозиційний блок"	9,2	12,3
Партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»	7,4	11,9
Партія "Об'єднання "Самопоміч"	8,3	11,3
Радикальна Партія Олега Ляшка	6,2	8,6
Партія Всеукраїнське об'єднання "Батьківщина"	6,7	8,4
Блок Міхеїла Саакашвілі «За очищення країни»	3,8	5,5
Партія Всеукраїнське об'єднання "Свобода"	3,2	4,8
Партія "Ліва Опозиція" (Комуністична партія України та Прогресивна Соціалістична Партія України)	2,1	2,7
Партія "Громадський Рух "Народний Контроль"	1,7	2,3
Партія «Наш Край»	1,7	2,2
Партія "Українське об'єднання патріотів – УКРОП"	1,6	2,1
Партія "Громадянська позиція"	1,5	2,0
Партія «Відродження»	1,2	1,3
Партія учасників АТО	1,0	1,3
Партія "Народний Фронт"	0,6	0,8
Партія "Правий Сектор"	0,7	0,7
Партія Сергія Тігіпка "Сильна Україна"	0,6	0,7
Народна партія	0,4	0,7
Національний рух Дмитра Яроша	0,0	0,0
Партія «Республіканська платформа»	0,0	0,0
Інша партія	3,0	3,7
Не брав би участі у виборах	21,9	--
Важко сказати /відмова відповісти	17,3	16,5

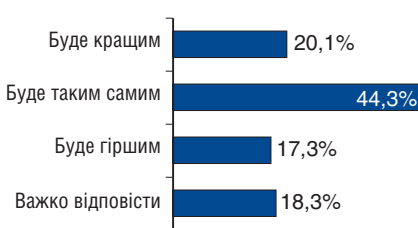
Якби наступної неділі відбувалися вибори Президента України, то за кого би Ви проголосували?
% опитаних

	% усіх опитаних	% тих, хто збирається взяти участь у виборах
Петро Порошенко	10,0	14,8
Андрій Садовий	6,8	10,1
Юлія Тимошенко	7,4	9,8
Юрій Бойко	5,7	8,5
Олег Ляшко	5,7	8,2
Анатолій Гриценко	3,0	4,3
Петро Симоненко	1,3	1,7
Олег Тягнибок	1,1	1,6
Дмитро Ярош	1,2	1,6
Сергій Тігіпка	1,2	1,5
Арсеній Яценюк	0,6	0,9
Віталій Кличко	0,6	0,8
Інший політик	12,9	15,6
Не брав би участі у виборах	19,4	-
Важко відповісти	23,0	20,5

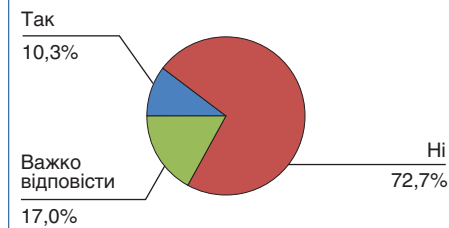
14 квітня Верховна Рада України затвердила новий склад Кабінету Міністрів України на чолі з Прем'єр-міністром Володимиром Гройсманом. Чи підтримуєте Ви це рішення Верховної Ради? % опитаних

Яким буде склад нового Кабінету міністрів України на чолі з Володимиром Гройсманом, з точки зору ефективності його роботи, у порівнянні з попереднім? % опитаних

Чи можна сказати, що після формування 14 квітня 2016р. нової коаліції у Верховній Раді України, відставки Уряду А.Яценюка і формування нового Кабінету Міністрів на чолі з В.Гройсманом політична криза в Україні завершилася? (% опитаних)

Події Центру Разумкова

ЗУСТРІЧ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ОФІСУ ЗВ'ЯЗКУ НАТО В УКРАЇНІ

13 квітня 2016р. директор військових програм Центру Разумкова Микола Сунгуровський зустрівся з представниками Офісу зв'язку НАТО в Україні.

Обговорювалися питання опрацювання оборонного бюлетеня та моніторингу його виконання.

10 травня 2016р. відбулася ще одна зустріч Микола Сунгуровський в Офісі зв'язку НАТО в Україні з директором Офісу Марчіном Кожієлом.

Обговорювалися пропозиції до проведення Варшавського Саміту НАТО 2016. Пропозиції стосувалися сектору безпеки, оборонно-промислового комплексу, стратегічного аналізу та взаємодії з громадськими організаціями.

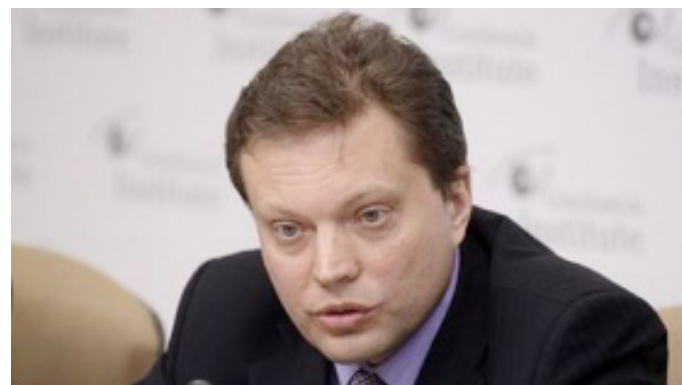
УЧАСТЬ У ОБГОВОРЕННІ ПРОПОЗИЦІЙ З РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ ДІЯЛЬНОСТІ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

11 травня 2016р. співдиректор програм зовнішньої політики і міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій Мельник взяв участь у обговоренні пропозицій з реалізації Програми діяльності

Кабінету Міністрів України. На зустрічі були присутні заступник Міністра оборони України Ігор Долгов, представники департаментів Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України, члени Громадської ради при Міністерстві оборони України, засобів масової інформації, експерти.

ЗУСТРІЧ ЗІ СТАРШИМ АНАЛІТИКОМ МІНІСТЕРСТВА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Директор енергетичних програм Володимир Омельченко 12 травня 2016р. в офісі Посольства Великої Британії мав зустріч зі Старшим аналітиком Міністерства закордонних справ Великої Британії з питань Східної Європи, паном Лоуренсом Бройдом.

Під час зустрічі В.Омельченко висловив свою позицію щодо проведення реформ в енергетиці, а також розповів про своє бачення визначення пріоритетів для розвитку паливно-енергетичного комплексу на 2016-2017рр. Серед них, зокрема, він виділив: прийняття ВР України законів про національного регулятора та про ринок електричної енергії; перехід на ринкове ціноутворення для усіх категорій споживачів за умови ефективного запровадження системи адресних субсидій, стимулювання власного газовидобутку, розвиток відновлювальних джерел отримання енергії, зниження енергоємності ВВП шляхом впровадження заходів з енергозбереження та реформування НАК «Нафтогаз України» на засадах Третього енергетичного пакету ЄС.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ЕКОНОМІЧНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА РАЗУМКОВА
Адреса: 01015, Україна, Київ, вул. Лаврська, 16
Телефон: (044) 201-11-98, факс.: (044) 201-11-99
Зворотній зв'язок: newsletter@razumkov.org.ua